

ΕΙΣ
Χ.
Α

των αυ
ειδικού
οποιο
σι θα
μακόπε
ρος: Εθν
επιμενη
ίνηπα. Η
επιχειρ

υν σημα
λλοι ζη
μου. Η Χ
συνδέε
χωρήσει
υρούνται

ανός και
υποστή
ων στο
ολιτικής
έτους
του κρά
ε να μην
ιλία του
ρος του
ωση των
ππάχυν

νης

στήματα
Εξοι
ευθμισει

νοταντι
τη λει
την προε
τουργου
πορικου

κειμη ο
νηση πι
συμφω
οιακή τα
ριστικού

οιμμένοι

ΕΛΛΗΣΤΕΡΙΑ 54/29.8.93

«Το θέμα δεν είναι πόση ανάπτυξη αλλά τι ποιότητα ανάπτυξης θέλουμε... Και για την οικολογική καταστροφή που απειλεί τη Θεσσαλία δεν φταιει μόνο η ανομβρία αλλά η έλλειψη προγραμματισμού, ορθολογικής διαχείρισης του υδάτινου δυναμικού, η έλλειψη σεβασμού στο φυσικό περιβάλλον και το πρότυπο ανάπτυξης που θεσπίζει μόνο τους οικονομικούς δείκτες»

Με τα λόγια αυτά ο τ. δημοτικός σύμβουλος κ. Ζήσης Αργυροπούλου ανταπαντά στον πρόεδρο του ΓΕΩΤΕΕ κ. Κ. Τζανακούλη για το θέμα της επιτροπής του Αχελώου (η άποψη Τζανακούλη δημοσιεύθηκε στην «Ε» της Κυριακής)

Ολοκληρή η απάντησή του κ. Αργυροπούλου έχει ως εξής:

α) Ενώ άρθρο δεν έχει σκοπό απλά να φανερώσει ένα στόχο αλλά να περιγράψει μια κατάσταση. Αυτό έκανα. Περιέγραψα μια κατάσταση της οποίας η παράλογη λογική άλλους οδηγεί σε προτάσεις με μονόδρομες λύσεις και μακροπρόθεσμες όπως ο «Αχελώος» κι άλλους σε προτάσεις που μπορεί να μην αρδεύουν 4 εκατομμύρια στρέμματα, υλοποιούνται όμως βραχυπρόθεσμα. Και του χρόνου οι αγρότες θα χρειαστούν νερό για να ποτίσουν. Τι θα απαντήσουμε. Θα τους τάξουμε πάλι τη βασιλεία των ουρανών... συγγνώμη την εκτροπή του Αχελώου. Τι θα θλάψει, όχι τη Θεσσαλία αλλά τη δική σας επιλογή ή κατασκευή των μικρών έργων, που άρχισαν ήδη να τα ζητούν και οι ίδιοι οι αγρότες.

β) Μιλάτε για επερχόμενη ή επελευθεύσα οικολογική καταστροφή. Αυτή δεν μας ήρθε όμως ουρανοκατέβατη. Κάποιοι την προέτασαν. Κι είμαστε όλοι συνυπεύθυνοι. Δεν φταίει γι' αυτό μόνο η ανομβρία. Αυτή πλήττει ολόκληρη την Ελλάδα, ολόκληρη τη Μεσόγειο ακόμα και νερόενους νομούς όπως η Αττικοακαρνανία (έχω πρόσφατη επίκαιρα από τον ίδιο τον Αχελώο). Φταίει όμως σίγουρα η έλλειψη προγραμματισμού, ορθολογικής διαχείρισης του υδάτινου δυναμικού, ο χωριατικός πολιτικαντισμός, η έλλειψη σεβασμού στο φυσικό περιβάλλον και τις άλλες μορφές ζωής, το ανομολόγητο πολιτικό κόστος κι η παντελής έλλειψη θάρρους των αρμοδίων, κοντολογής το πρότυπο ανάπτυξης που θεσπίζει μόνο το κέρδος και τους οικονομικούς δείκτες. Εμείς προκαλέσαμε την οικολογική κατάρρευση κι όχι το νερό που δεν είχαμε και θα θέλαμε να είχαμε. Γιατί ανάπτυξη κάνεις μ' αυτά που έχεις, αρκεί να τα διαχειριστείς σωστά κι όχι μ' αυτά που θαθελες να έχεις. Συνεπώς δεν τίθεται θέμα πόση ανάπτυξη θέλουμε αλλά τι ποιότητα ανάπτυξης θέλουμε. Θα προτιμούσα η Θεσσαλία όχι να απογειωθεί όπως λέτε αλλά να

ΑΝΤΑΠΑΝΤΗΣΗ ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ ΣΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟ ΓΕΩΤΕΕ

Πόση ανάπτυξη ή τι είδους ανάπτυξη θέλουμε;

★ Για την επερχόμενη οικολογική καταστροφή στη Θεσσαλία δεν φταιει μόνο η ανομβρία αλλά το πρότυπο ανάπτυξης που θεσπίζει μόνο το κέρδος και τους οικονομικούς δείκτες»

προσγειωθεί επιτέλους, να μετρησει σωστά τις δυνατότητες της και να διαχειριστεί προσημα και με σεβασμό τους φυσικούς της πόρους και το ανθρώπινο δυναμικό της. Κι αυτό είναι, επιγραμματικά το μοντέλο ανάπτυξης, θάλαγα πορείας και επιβίωσης της Θεσσαλίας στο χρόνο και στην ευρωπαϊκή σκηνή.

γ) Ο νόμος 1739/87 κ. Τζανακούλη έγινε για να προλαμβάνει αυτό το αλαλούμι που επικρατεί και στη Θεσσαλία τους καλοκαιρινούς μήνες. Η εφαρμογή του όμως απαιτεί χειροπιαστά πράγματα, θάρρος εκ μέρους των αρμοδίων και έργα υποδομής, όχι οράματα μικρά, πολλά έργα, κι όχι ένα και μοναδικό.

δ) Η διεθνοποίηση ενός οικολογικού προβλήματος, δεν είναι κακό. Απεναντίας, το οικολογικό κίνημα έχει οικουμενικό χαρακτήρα. Κι εγώ ως πολίτης έστειλα πριν από χρόνια, επιστολή στην κυπριακή κυβέρνηση για τη διάσωση του Ακάμα. Πήρα επίσης πρωτοσουλία μαζί με άλλους πολίτες για κινητοποιήσεις στο τραγικό γεγονός του Τσερνομπίλ, εμπράκτοντας μάλιστα το χλευασμό εκ μέρους κάποιων οψίων οικολόγων, χωρίς εισαγωγικά. Οφείλω να το κάνω. Άλλο όμως ενημέρωση κάποιων οικολογικών ομάδων για ένα ζήτημα κατά τη γνώμη μου οικολογικό κι άλλο Μάικλ Σπήρσχος κ. Τζανακούλη. Γιατί αυτό το τελευταίο, επιπεριέχει δείγμα συγκεκριμένων διαθέσεων απέναντι σε κάποιους υψηλούς, όχι επισκέπτες αλλά προστάτες.

ε) Το νερό του Αχελώου δεν πάει χαμένο στη θάλασσα. Εμπλουτίζει και συντηρεί έναν από τους 11 ελληνικούς υγρότοπους διεθνούς σημασίας που προστατεύονται από τη συνθήκη Ramsar, που η χώρα μας υπέγραψε και έκτοτε έγραψε στα παλιά της τα παπούτσια. Κι αν αυτό για πολλούς, όχι φαντάζομαι για σας, αποτελεί γράμμα κενό, σας παραπέμπω στην πιο σύγχρονη θεωρία της Γαίας (Τζ. Λάβλοκ) στην οποία καταφαίνεται η ιδιαίτερη αξία των υγρότοπων και της υφαλοκρηπίδας για την διατήρηση της ζωής στον

πλανήτη. Στη Θεσσαλία ο Λάβλοκ ίσως χαρακτηριζόταν «οικολογός».

στ) Δεν κατηγορήσα κανέναν για ολοκληρωτισμό επειδή αγαπά την πατρίδα του. Κι εσείς την αγαπάτε όπως κι εγώ, καθένας με τον τρόπο του. Ολοκληρωτισμός όμως είναι να προβάλλεις τη δική σου πρόταση σαν τη μοναδική λύση που αν δεν υλοποιηθεί, έπονται καταστροφές, λιμοί, λοιμοί, σεισμοί, καταποντισμοί, ασκόντας, άθελά σου, ίσως, ιδεολογική τρομοκρατία σ' όποιον «ταλμήσει» να πει το αντίθετο.

ζ) Αφήσα τελευταίο κάτι που εμένα μ' ενοχλεί ιδιαίτερα αλλά σίγουρα και πολλούς από τους υπέρμαχους της εκτροπής. Στο τέλος του κειμένου σας, αφήνεται υπαινιγμός για δόλιες χρηματοδοτήσεις των οικολογικών οργάνωσεων. Επειδή προσωπικά, αισθάνομαι αλληλέγγυος με τους Έλληνες οικολόγους και ορνιθολόγους γιατί είμαι ένας απ' αυτούς, θα ήμουν υπόχρεος αν είχατε να παραθέσετε συγκεκριμένα στοιχεία. Εμπρός λοιπόν! Ειδάλλως αγαπητέ κύριε Τζανακούλη, μ' όλο το σεβασμό που σας έχω, δικαιούμαι να ρωτήσω. Πού βρήκατε τη λάσπη σε μία στεγνή και άνυδρη Θεσσαλία;

Υ.Γ.: Η νομαρχιακή επιτροπή του ΚΚΕ σε προχθεσινή της απόφαση κάνει επισήμανση σε κάποιους «ευαίσθητους» οικολόγους (ο μόνιμος ρατσισμός των εισαγωγικών) τον κίνδυνο που διατρέχει ο φυτικός και ζωικός πλούτος του Πηνειού. Όχι η ζωή που κουβαλάει στα νερά του και τις όχθες του, αλλά ο πλούτος δηλ. το αντικρυσμα. Επισημαίνω στους αγαπητούς μου φίλους, τον κίνδυνο που διατρέχει η ζωή και η οικολογική ισορροπία γενικά, στον Αξιό, στο Σπερχειό, στον Αχελώο, στον Αλφειό, σ' όλα τα ποτάμια της χώρας γιατί βρίσκονται στην ίδια κρίσιμη κατάσταση. Ας αφήσουν λοιπόν τα μαθήματα οικολογικής ευαισθησίας, ιδιαίτερα όταν αυτά γίνονται όχι από ανυποψίαστα μέλη του ΚΚΕ, αλλά από πρώην εραστές της ραδιοφωνίας του Τσερνομπίλ».

ΓΙΑΝΝΕΝΑ ΑΓΕ

των. Ο τελεπτικός επιπέδον